

nævne et andet Tilfælde, som hændte i Frederikssundkredsen. Der stod en Mand frem, som ejede et jordløst Hus, og som havde 5—6 Børn foruden sig selv og sin Hustru at forsørge. Han sagde, at han ifølge disse ny Skattelove nu maatte betale mellem 7 og 8 Kr., medens han tidligere betalte 3—4 Kr. i Skat. Denne Mand føjede til: Naar jeg ved mit Arbejde som Landarbejder, der kan indbringe mig 5—600 Kr., skal ernære 5—6 Børn, min Kone og mig selv, saa har jeg i Virkeligheden slet ingen Skatteindtægt. Og dette maa man i Grunden ogsaa indrømme. Naar en Mand ud af en saa ringe Indtægt skal ernære en saa stor Familie, er der ingen Skatteindtægt tilbage. Men at paa-ligne en saadan Familiefader en Skat, der stiger med 100 pCt., forekommer mig dog at være Topmaalet af Uretfærdighed. Jeg siger, at naar noget saadant kan fremsættes rundt omkring i Landet imod disse Skattelove, maa de Herrer herinde, som forsvare Lovene, tie stille. Jeg tror, at selv om en Overskatteraad kom ud, vilde han dog ikke være i Stand til at forsvare disse Love, naar saadanne Eksempler fremføres, og det er jo ikke enestaaende Eksempler, men de kunne suppleres med en stor Mængde rundt omkring fra hele Landet. Derfor er det saa naturligt, at der er opstaaet Misfornøjelse. Skattelovene ere blevne en uhyre Skuffelse, de ere blevne næsten det modsatte af, hvad man ventede sig af dem.

Nu sige de Herrer, der forsvare Skattelovene — deriblandt ogsaa det ærede Medlem fra Løvel (A. Nielsen) — at Skylden ikke saa meget maa lægges paa Lovene som paa Ligningsmyndighederne, paa de kommunale Raad rundt omkring i Landet. Jeg tror ikke, det er rigtigt at sige det, jeg tror, det var langt bedre, om det ærede Medlem fra Løvel vilde erkende, at disse Skattelove, ret besete, er noget elendigt Makværk, at de ikke fortjene at være Love længere, og at det bedste, der kunde ske og burde ske, var, at disse Love endnu i indeværende Samling bleve tagne frem til Revision, saa at Lovenes værste Ska-vanker kunde fjernes. Mange af de Herrer Venstremænd, som have været ude for at forsvare sig mod de Anker, som have været rettede imod dem for disse Loves

Skyld, have jo ogsaa stillet i Udsigt, at Lovene skulde blive ændrede. Det er let nok at love noget saadant, men det er et andet Spørgsmaal, om det er muligt at holde det. Man maa huske paa, at disse Skattelove, naar de tages som Helhed, ere et smukt Eksempel paa en udpræget Klasselovgivning. De velstillede Klasser i Samfundet have lovgivet til egen Fordel, have givet Love, som lette dem selv Byrderne og læsse dem over paa Smaafolk. Det er det bedste Eksempel paa en Klasse-lovgivning, som i det hele taget kan fremdrages, og jeg maa sige, at jeg i Øjeblikket ikke kender noget Eksempel paa, at naar Landstinget og den Klasse, som særlig er repræsenteret ved Landstinget, ved Hjælp af Lovgivningsmagten har opnaaet et eller andet Gode, godvillig har givet Slip derpaa igen, og det er jo sikkert, at det er de Klasser, som særlig ere repræsenterede ved Landstinget, der have Fordel af Skattelovene. Jeg tror derfor, det vil være meget vanskeligt for de Herrer at faa disse Skattelove ændrede. Men selv om Vanskelighederne ere store, bør Forsøget naturligvis alligevel gøres, og jeg vil derfor tillade mig at stille den Opfordring til den høje Regering, at den allerede i indeværende Rigsdagssamling vil gøre Skridt til at tage disse Skattelove op til Revision, og muligvis faa dem ændrede saaledes, at de kunne blive mere retfærdige, end de ere for Øjeblikket.

Et andet Spørgsmaal, der har bidraget til at bringe megen Uro, Misfornøjelse og Forbitrelse ind i Vælgernes Sind, er det militære Spørgsmaal. Straks den Gang, Reformpartiet havde dannet sit Ministerium, og da den højtærede Krigsminister traadte frem for os, vandt han unægtelig stor Ry og Berømmelse ud over hele Landet, og han erhvervede sig næsten med eet Slag stor Popularitet. Men lige saa sikkert er det, at hvis han den Gang ude i Befolkningen erhvervede sig Popularitet, saa har han i de tre Aar, han har siddet ved Magten, forstaaet at sætte den over Styr igen. Jeg skal nævne, hvad der bidrog til at gøre den højtærede Minister populær. Det var hele det demokratiske Tilsnit, han havde over sig. Han søgte ved nogle Smaareformer at vinde dels Soldaterne, dels Befolkningen for sig.